

வேதாகமத்தில் மிகமோசமான

மற்றும் மிகச்சிறந்த செய்தி

[7:14-25]

நாம் (இந்தப் புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் காணப்படும்) “பரிசுத்தமாகுதல்” என்பதன் மீதான நமது வரைகுறிப்பின் பகுதியை முடிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். “நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்ற முந்திய பகுதியில், பவுல் நியாயப்பிரமாணம் [எவரையும்] நீதிமானாக்க முடியாது என்று கூறினார். ரோமர் 7ன் பிற்பகுதி, நியாயப்பிரமாணம் [எவரையும்] பரிசுத்தமாக்க முடியாது என்று காண்பிக்கிறது.

இந்தப் பாடமானது, 7:14-25ன் மீதான நமது படிப்பின் இரண்டாம் பாகமாக உள்ளது. நன்மை செய்யப் பவுலின் போராட்டத்தையும் - அவர் அவ்வாறு செய்யத் தவறியதையும் சித்தரிக்கும் 15 முதல் 25 வரையுள்ள வசனங்களின்மீது நமது வலியுறுத்தம் உள்ளது. பவுலின் சலிப்புடன் பலர் தங்களை அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றனர். நாட்டுப்பாடகரான ஜானி கேஷ் என்பவர் ஒருமுறை, இரண்டு நாய்களைச் சித்தரிக்கும் மேலட்டை கொண்ட ஒரு இசைத் தொகுப்பைப் பதிப்பித்தார். ஒரு நாய் கறுப்பாக வெள்ளைக் கோடுகளுடன் இருந்தது, இன்னொன்று வெள்ளையாகக் கறுப்புக் கோடுகளுடன் இருந்தது. ஒரு பேட்டியில் கேஷ் என்பவர், அவ்விரண்டு நாய்களும் தம்மையே குறிப்பதாகக் கூறினார்: “நான் உண்மையிலேயே மிகமோசமாக இருந்தபோது, நான் மோசமாகவே இருக்கவில்லை. நான் நல்லவனாக இருக்க முயற்சிசெய்தபோது, என்னால் முற்றிலும் நல்லவனாக இருக்க முடியவில்லை” என்று அவர் கூறினார்.¹ நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், “நான் சில வேளைகளில் இருப்பது போன்று நல்லவனாகவே எல்லா வேளைகளிலும் இருக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறிய தனிநபருடன் பரிதாபப்படக்கூடும்.²

நான் இந்தப் பாடத்தை, “வேதாகமத்தில் மிகமோசமான மற்றும் மிகச்சிறந்த செய்தி” என்று அழைக்கிறேன். கிறிஸ்து இல்லாத நிலையில் வாழ்வானது நம்பிக்கையற்றதாக உள்ளது என்பது வேதாகமத்தினுடைய மிக மோசமான செய்தியாக இருக்கிறது (வசனம் 24ஐக் காணவும்). அந்த நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையிலிருந்து நம்மை இரட்சிப்பதற்காகவே கிறிஸ்து மரித்தார் என்பது மிகச்சிறந்த செய்தியாக இருக்கிறது (வசனம் 25அ வைக் காணவும்)!

மிகமோசமான செய்தி (7:14-24)

குழப்பமும் அறிக்கையும் (வசனங்கள் 14-17)

14ம் வசனத்தில் பவுல், “ஆவிக்குரியது” என்ற வகையில் நியாயப்பிரமா

ணத்திற்கும் தாம் “மாம்சத்திற்குரியவர்” என்ற வகையில் தமக்குமிடையில் ஒரு நேரெதிரான ஒப்பீட்டை அறிமுகம் செய்தார். 15ம் வசனத்தில் அவர், நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் தமது உதவியற்ற நிலையை விவரிக்கத் தொடங்கினார்: “எப்படியெனில், நான் செய்கிறது³ எனக்கே சம்மதியில்லை; நான் விரும்புகிறதைச் செய்யாமல், நான் வெறுக்கிறதையே செய்கிறேன்.” “சம்மதியில்லை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள *ginosko* என்ற வார்த்தை “அறிதல்” என்பதற்கான வார்த்தையாக உள்ளது. ஏவுதல் பெற்ற கிறிஸ்தவ எழுத்தாளரான பவுல், பிரச்சனை என்ன என்பதை அறிந்திருந்தார், ஆனாலும் அவர் அனேகமாக, தமது கடந்தகால: மாம்சத்தில் கட்டுண்டிருந்த, கிறிஸ்தவரல்லாத, நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் யூதராயிருந்த நாட்களைச் சித்தரித்திருக்கலாம். அந்தப் பவுல், நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிட்டதைச் செய்ய உண்மையிலேயே *விரும்பியிருந்தார்*, ஆனாலும் அவர் செய்யக்கூடாது என்று நியாயப்பிரமாணம் கூறியிருந்தவற்றையே செய்தார் என்பதால் அவர் குழப்பமும் திகைப்பும் அடைந்திருந்தார் (வசனங்கள் 7ஆ, 8ஐக் காணவும்).

இது நியாயப்பிரமாணத்தின் நந்தன்மைக்கு நிரூபணமாக இருந்தது என்று பவுல் குறிப்பிட்டார்: “இப்படி நான் விரும்பாததைச் செய்கிறவனாயிருக்க,⁴ நியாயப்பிரமாணம் நல்லதென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறேனே” (வசனம் 16). இவ்வசனத்தில் பவுலின் விவாதம் ஏற்கனவே வெளிப்படையாக இராத்தபடிக்கு அவ்வளவாகச் சுருக்கி அழுத்தப்பட்டுள்ளது. விரிவாக்குகையில், அவரது சிந்தனை பின்வருவது போல வாசிக்கப்படலாம்: “ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்யக்கூடாது என்று நியாயப்பிரமாணம் என்னிடம் கூறுகிறது. நான் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்க விரும்பவில்லை, ஆனால் ‘நான் செய்ய விரும்பாத விஷயத்தையே’ செய்பவனாக என்னைக் காண்கிறேன். நான் அதைச் செய்யும்போது, *குற்ற உணர்வை* உணருகிறேன். நான் குற்ற உணர்வை உணருகிறேன் என்று உண்மையானது, [நான் செய்த] அந்தச் செயல் தவறானது என்று கூறுவதில் ‘நான் நியாயப்பிரமாணத்துடன் கருத்து ஒருமைப்படுகிறேன்’ என்பதற்கு நிரூபணமாக உள்ளது. இவ்வாறாக, செயல்விளைவில் நான், ‘நியாயப்பிரமாணம் கூறுகிறது’ முற்றிலும் சரியானது - அதாவது, சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ‘நல்லது’ ” என்று அறிக்கையிடுகிறேன்.

“நல்லது” என்பது “எழுக்க முறைப்படி நல்லது, சரியானது, மாண்பு மிக்கது, கனப்படுத்தப்படக்கூடியது”⁵ என்பதைக் குறிப்பிடும் *kalos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பவுலின் அறிக்கையில் பின்வரும் நேர்மாறு மறைமுகமாய் உள்ளது: “நியாயப்பிரமாணம் நல்லதாக உள்ளது, ஆனால் நான் அப்படியிருப்பதில்லை.”

பவுல் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிய முடியாமற்போனது ஏன்? ஏனென்றால் அவர் பாவத்துக்கீழாக விற்கப்பட்டிருந்தார் (வசனம் 14). பாவம் என்பது அவரைக்காட்டிலும் அதிகம் பலம்மிக்கதாக இருந்தது. “ஆதலால் நான் அல்ல எனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது” (வசனம் 17). “வாசமாயிருக்கிறது” என்பது ஒருவரின் வாசஸ்தலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுதல், “ஒருவரின் வசிப்பிடத்தைக் கொண்டிருத்தல்” அல்லது “வீட்டை அமைத்தல்”⁶ என்று அர்த்தப்படுகிற *oikeo* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது. (நபர்த்துவப் படுத்தப்பட்ட) பாவம், பவுலின் வாழ்விற்குள் நுழைத்து மேற்கொண்டு அதை எடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

நமது வேதவசனப்பகுதியில் பல வசனங்கள், சந்தர்ப்பப்பொருளை விட்டு எடுக்கப்பட்டால், பவுல் தமது பாவத்திற்குப் பொறுப்பேற்க மறுத்தது போல ஒலிக்கும். 17ம் வசனம் அவற்றில் ஒன்றாக உள்ளது. 20ம் வசனம் இன்னொன்றாக உள்ளது: “அந்தப்படி நான் விரும்பாததை நான் செய்தால், நான் அல்ல, எனக்குள்ளே வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது.” எஞ்சிய வசனப்பகுதியிலிருந்து தனிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், இவ்வசனங்களின் உணர்வானது, காலத்தால் பழமையான “என்னால் ஒன்றும் செய்ய இயல வில்லை, பிசாசானவன் நான் அதைச் செய்யும்படி ஆக்கிவிட்டான்!” என்ற சாக்குப்போக்கைப் போன்றதாகவே ஒலிக்கிறது.

இருப்பினும், பவுல் தனிப்பட்ட பொறுப்பை ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்டிருந்தார். 15ம் வசனத்தில், அவர் இருமுறை “நான் செய்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார். 16ம் வசனத்தில் அவர், “நான் விரும்பாததை செய்கிறவனாயிருக்க” என்று கூறினார். ரோமருக்கு எழுதிய நிரும் முழுவதிலும் அவர், பாவியாக இருக்கிறவர் தமது பாவம்நிறைந்த செயல்களுக்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறார் என்றும் அவற்றிற்கு அவர் தேவனிடம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார் (2:6; 14:12ஐக் காணவும்). அப்படியானால், அவர் “ஆதலால் நான் அல்ல எனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது” என்று கூறியபோது எதை அர்த்தப்படுத்தினார்?

17ம் வசனத்தில் அவர் “எனக்குள்” என்ற வார்த்தையின்மூலம் எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை காண்பதற்கு அடுத்த வசனத்தை முன்னதாகக் கண்ணோக்குதல் உதவியாயிருக்கலாம்: “... என்னிடத்தில் அதாவது என் மாம்சத்தில், நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லை” (7:18அ). பின்தொடரும் வசனங்களில், பவுல், “நன்மை செய்ய” விரும்பும் பாகத்திற்கும் (வசனம் 21) “பாவத்தின் பிரமாணத்திற்கு” கீழ்ப்பட்டுள்ள பாகத்திற்கும் (வசனங்கள் 23, 25) இடையில் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தினார். முதலாம் பாகத்தை, “உள்ளான மனுஷன்” (வசனம் 22) என்றும், அவருடைய “மனம்” (வசனங்கள் 23, 25) என்றும் குறிப்பிட்டார். இவற்றில் இரண்டாவதானது, “என் மாம்சம்” (வசனங்கள் 18, 25), “என் அவயவங்கள்” (வசனம் 23), மற்றும் “இந்த மரணசீரம்” (வசனம் 24) என்பவை உட்படப் பல்வேறு குறிப்புப் பெயர்களைக் கொண்டுள்ளது. அவர் தமக்குள்ளிருக்கும் இவ்விரு பாகங்களுக்குமிடையில் ஒரு யுத்தம் நடைபெறுவதாகச் சித்தரித்தார் (வசனம் 23). இதை நாம், உள்ளான மனுஷனுக்கும் (ஆவிக்கும்) புறம்பான மனுஷனுக்கும் (மாம்சம்) இடையில் நடைபெறும் யுத்தம் என்று நினைக்கலாம்.⁷

புறம்பான மனுஷன் பாவம் செய்யும்போது உள்ளான மனுஷன் குற்றமற்ற வனாக இருக்கிறான் என்று போதிப்பது பவுலின் நோக்கமாயிருந்ததா? இல்லை. பொல்லாத செய்கைகள் (புறம்பான மனுஷனின் செயல்கள்) இருதயத்தில்

(உள்ளான மனுஷனில்) இருந்தே புறப்பட்டு வருகின்றன என்பதை இயேசு தெளிவாக்கியிருந்தார் (மத்தேயு 15:18-20). உள்ளான மனுஷனும் புறம்பான மனுஷனும் ஆகிய இரண்டுமே அவருடைய பாகங்களாயிருந்தன (1 தெசலோனிக் கேயர் 5:23ஐக் காணவும்) என்பதையும் அவ்விரண்டிற்குமே அவரே பொறுப்பாளி என்பதையும் பவுல் புரிந்து உணர்ந்திருந்தார்.

இவ்வசனப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்ட உள்ளான/புறம்பான என்ற சொற்றொடராக்கமானது, “நியாயப்பிரமாணத்தைப் பூரணமாகக் கைக் கொள்ளாதல் என்பது எனக்குச் சாத்தியமற்றதாக உள்ளது. நான் எவ்வளவுதான் கடினமாக முயற்சிசெய்தபோதிலும், எனக்குள்ளாக உள்ள ஒரு பாகமானது - எனது பலவீனமான பாகமானது - எப்போதும் என்னைக் கீழே இழுத்துப்போட்டது” என்று கூறுவதற்கான நாடகத்துவமான வழியாக இருந்தது. பவுலின் சிந்தனையை CJB வேதாகமம் விளக்கும் வழியை நான் விரும்புகிறேன். அது 17ம் வசனத்தைப் பின்வருவது போன்று மொழிபெயர்க்கிறது: “But now it is no longer ‘the real me’ doing it, but the sin housed inside me.” [“ஆனால் ‘உண்மையில் நான்’ அல்ல, ஆனால் எனக்குள்ளாக வசிக்கும் பாவமே இதைச் செய்கிறது”]. “உண்மையில் நான்” என்பது நல்லதைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிய பவுலின் பாகமாயிருந்தது. நாம் வேதவசனப்பகுதிக்குள்ளாகச் செல்லும் போது, நான் அந்தச் சொற்றொடராக்கத்தைக் கடன்பெற்று அவ்வப்போது “உண்மையில்” பவுலைக் குறிப்பிடுவேன்.

அறைகூவலும் அக்கறையும் (வசனங்கள் 18-20)

தொடர்ந்து பவுல், “அதெப்படியெனில், என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சத்தில், நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்” (வசனம் 18அ) என்று கூறினார். அவரது மாம்சத்தில் நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லையா? பவுல் ஏன் இவ்வளவு மிகையான மொழிநடையைப் பயன்படுத்தினார்? ஒருவேளை அவர் “நன்மை” என்ற வார்த்தையை, “பூரணமான நன்மை, ஒவ்வொரு கருத்தமைவிலும் நன்மை” என்ற கருத்தமைவில் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் (லூக்கா 18:19ஐக் காணவும்). “வாசமாயிருக்கிறது” என்பது (தொடர்ந்து நடைபெறும் செயலைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிற) நிகழ்கால வினைச்சொல்லில் இருப்பதால், ஒருவேளை பவுல், தமது மாம்சத்தில் நன்மை எப்போதுமே இருப்பது இல்லை என்று கூறியிருக்கலாம். அனேகமாக, அவர் “மாம்சத்தின்” கீழ்நோக்கி இழுக்கும் எதிர்த்து நிற்க இயலாத இயல்பை வலியுறுத்த மிகைப்படுத்துதலைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். மிகைப்படுத்துதல் என்பது ஒரு கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கான சட்டப்பூர்வமான வழியாக உள்ளது (யோவான் 21:25ஐக் காணவும்). அமெரிக்காவில் [மற்றும் தமிழ் நாட்டில்] உள்ள தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில், “அதைச் செய்யக்கூடாதென்று உனக்கு நான் ஆயிரம் தரம் சொல்லியிருக்கிறேன்” என்று கூறுவதுண்டு.

18ம் வசனத்தில் பவுலின் மொழிநடையை “மாம்சம்” பற்றிய நாஸ்டிக் கொள்கைக்காரர்களின் கண்ணோட்டத்தைப் போதிப்பதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. “மாம்சம்” (Sax) என்ற வார்த்தை பற்றிய ஒரு படிப்பு” என்ற பாடத்தில் குறிப்பிட்டபடி, நாஸ்டிக்குகள், மாம்சமானது (உடல்) இயல்பாகவே பொல்லாங்கானதாக உள்ளது என்று நம்பினர். இதன்விளைவாக, அவர்கள் கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்திருக்க முடியாது என்று வலியுறுத்தினர். மேலும்,

அவர்கள் பாவம் நிறைந்த மாம்சம் அல்லது உடல் செய்கிற செயல்களுக்கு ஆவி பொறுப்பாக இருப்பதில்லை என்றும் போதித்தனர். அதைப் பவுல் நம்பவில்லை. அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியுடன், உடல் அல்லது மாம்சத்தின் பாவம் நிறைந்த விருப்ப நோக்கங்களை வெற்றிகொள்ள முடியும் என்று போதித்தார் (8:13ஐக் காணவும்). அவர் தமது வாசகர்கள் தங்கள் சரீரங்களை “நீதிக்குரிய ஆயுதங்களாகத் தேவனுக்கு” ஒப்புக்கொடுக்கும்படி அறைகூவல் விடுத்தார் (6:13; 12:1ஐக் காணவும்).

இருப்பினும், ரோமர் 7:18ல் பவுல், தேவனுடைய ஆவியின் உதவியின்றி மாம்சத்துடன் போராடுதல் பற்றிய அறைகூவலைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார். அந்த சூழ்நிலைகளின்கீழ், மாம்சமானது மகா பலத்துடன் கீழே இழுக்க முயற்சித்தது. பவுலுக்கு விளைவு என்னவாக இருந்தது? அவர், “நன்மை செய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பம் என்னிடத்தில் [“உண்மையான” என்னிடத்தில்] இருக்கிறது, ஆனால் நன்மை செய்வதோ என்னிடத்திலில்லை” என்று கூறினார் (வசனம் 18ஆ). அடுத்த வசனத்தில் அவர், “ஆதலால் நான் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யாமல்” என்று கூறினார் (வசனம் 19அ).

ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்! இங்கு பவுல் பேசுகிறார். பவுல் நன்மை எதையும் செய்ய இயலாதவராக இருந்தாரா? இயேசுவுக்கு அடுத்தபடியாக, அனேகமாக அவர்தாம் உயிர்வாழ்ந்துள்ள எல்லா மனிதர்களிலும் அதிகம் நன்மை செய்பவராக இருந்தார்! உண்மையில், ரோமர் 7 எழுதப்பட்ட அந்தக் கணத்தில் அவர் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார் என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்:

அவர், எருசலேமில் இருந்த சபைக்குப் புறஜாதியார்களின் சபைகளில் இருந்து தரப்பட்ட நிவாரண உதவிக் காணிக்கைகளுடன் வந்த முக்கிய சகோதரர்களுடன் இணைந்து, இடர்ப்பாட்டில் இருந்த தமது வாழ்விற்கு ஒரு இடத்தைத் தயார் செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் ... ஸ்பானியா நாட்டில் செய்யும்படித் தாம் திட்டமிட்டிருந்த சவிசேஷ ஊழியத்திற்கு ரோமாபுரி சபையில் இருந்து உதவியைப் பட்டியலிட நாடியிருந்தார். மற்றும் அவர், இயேசுவில் தேவனுடைய கிருபையின் சவிசேஷத்தினுடைய வெளிப்படுத்துதல் பற்றி எழுதப்பட்டவற்றிலேயே மிக ஆழ்ந்தறிவுள்ள வெளிப்பாட்டை எழுதும்படி கூறிக்கொண்டிருந்தார்.⁸

கருத்தை ஏற்படுத்தப் பவுல் மீண்டும் மிகைக்கூற்றைப் பயன்படுத்தினார். அவர் சில நன்மைகளைச் செய்தார், ஆனால் அவர் தாம் விரும்பிய எல்லா நன்மையையும் செய்யமுடியவில்லை. மேலும், அவர் செய்த எந்த நன்மையும் எப்போதும் தவறுள்ளதாகவே இருந்தது. மாம்சத்தினிமித்தம் அவரது “செயல்கள்” எப்போதுமே அவரது “மனவிருப்பத்தில்” இருந்து குறைவுபட்டிருந்தன.⁹

இவ்விதமாக அவர் நன்மை செய்யும் விஷயத்தில் தம்மை முற்றிலும் தோல்வியுற்றவராகச் சித்தரித்தார்: “ஆதலால் நான் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யாமல், விரும்பாத தீமையையே செய்கிறேன்” (வசனம் 19). மீண்டுமாக அவர், “அந்தப்படி நான் விரும்பாததை நான் செய்வதால், [செய்தால்] நான் [‘உண்மையான’ பவுல்] அல்ல, எனக்குள்ளே [அதாவது, என் மாம்சத்திற்குள்ளே] வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது” என்று கூறினார் (வசனம் 20).

முடிவும் போராட்டமும் (வசனங்கள் 21-23)

21 முதல் 23 வரையுள்ள வசனங்களில் பவுல், தமது உள்ளான போராட்டங்கள் பற்றிய தமது கலந்துரையாடலைத் தொடர்ந்தார்:

ஆனபடியால் நன்மைசெய்ய விரும்புகிற என்னிடத்தில் தீமையுண்டென்கிற ஒரு பிரமாணத்தைக் காண்கிறேன். உள்ளான மனுஷனுக்கேற்றபடி தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்மேல் பிரியமாயிருக்கிறேன். ஆகிலும் என் மனதின் பிரமாணத்துக்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிற வேறொரு பிரமாணத்தை என் அவயவங்களில் இருக்கக் காண்கிறேன்; அது என் அவயவங்களில் உண்டாயிருக்கிற பாவப்பிரமாணத்துக்கு என்னைச் சிறையாக்கிக் கொள்ளுகிறது.

இவ்வசனங்களை நாம் ஆராய்வதற்கு முன்னர், 21ம் வசனத்திலுள்ள “பிரமாணம்” என்ற வார்த்தையின்மீதும் தொடர்ந்து வரும் வசனங்களிலுள்ள அதன் தொடர்பான வார்த்தைகளின்மீதும் நான் விளக்கம் தருவது அவசியமாக உள்ளது. “பிரமாணம்” என்பது, “சட்டம்” என்பதற்கான *nomos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. *Nomos* என்ற வார்த்தை “தேவனுடைய பிரமாணத்தைக்” குறிப்பிடுவதற்கும் 22ம் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்பு இது 23ம் வசனத்தில் மூன்று முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது: “மனதின் பிரமாணம்,” “வேறொரு பிரமாணம்” மற்றும் “பாவப்பிரமாணம்.” இது 25ம் வசனத்தில் இரண்டுமுறை காணப்படுகிறது: “தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம்” மற்றும் “பாவப்பிரமாணம்.” இதே வார்த்தை 8:2, 3, 4, மற்றும் 7 ஆகிய வசனங்களில் காணப்படுகிறது.

இவற்றில் சில, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை, குறிப்பாக மோசேயின் பிரமாணத்தைக் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றன (7:22, 25); ஆனால் 7:21ன் [“பிரமாணம்”] மற்றும் 23ன் பன்முனை “பிரமாணங்கள்” பற்றிய விஷயம் என்ன? இந்தப் பாடத்தொடரில் முன்புள்ள “பிரமாணம்” (*Nomos*) என்ற வார்த்தையின்மீதான படிப்பு என்ற பாடத்தில் நான் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் *nomos* என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு வழிமுறைகளைப் பட்டியலிட்டேன். அந்தப்பட்டியலின் சுருக்கமான தொகுப்புரை பின்வருமாறு:

Nomos என்பதன் அர்த்தங்கள் அல்லது பயன்பாடுகள்

1. தோரா என்ற, பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்கள்.
2. பொதுவாகப் பழைய ஏற்பாடு.
3. எழுதப்பட்ட அல்லது எழுதப்படாத தேவனுடைய வெளிப்பாடுகள்.
4. குறிப்பிட்ட ஒரு சட்டக்கேட்டி.
5. ஒரு சட்ட முறைமை.
6. ஒரு பொதுவான கொள்கை.
7. நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்பநோக்கு; “செயல்பாட்டைத் தூண்டும் ஒரு சக்தி அல்லது செல்வாக்கு.”

கடைசி இரண்டு வழிமுறைகள், *nomos* என்பதைப் பயன்படுத்தும் துணை நிலக் கருத்தமைவுகளைப் பற்றியவையாக உள்ளன, இவை “ஒரு பொதுவான கொள்கை” அல்லது “நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்பநோக்கு” (“ஈர்ப்பு விசையின்

தத்துவம்” போன்றது) என்பதைக் குறிக்கிறது. NASB வேதாகமம் சுட்டிக் காண்பிக்கிறபடி, “கொள்கை” என்பது 21ம் வசனத்தின் *nomos* என்பதன் அர்த்தத்தை விளக்குகிறது. “நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்பநோக்கு” என்பது 23ம் வசனத்தின் *nomos* என்பதன் பொதுவான கருத்தாகவும் - மற்றும் 25ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டாவது “பிரமாணம்” என்பதன் கருத்தாகவும் உள்ளது.

Nomos என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு வழிமுறைகளைச் சிந்தையில் கொண்டவர்களாக இப்போது நாம், 21 முதல் 23 வரையிலான வசனப்பகுதியைக் கண்ணோக்குவோமாக. 14 முதல் 20 வரையிலான வசனங்களில் வரைகுறிப்பிடப்பட்ட கவலையான சூழ்நிலையைப் பவுல் மறுகண்ணோட்டமிடுகையில், அவர் பின்வரும் முடிவை அடைந்தார்: “ஆனபடியால் நன்மைசெய்ய விரும்புகிற என்னிடத்தில் [உண்மையான ‘என்னிடத்தில்’] தீமையுண்டென்கிற ஒரு பிரமாணத்தைக் [*nomas*] காண்கிறேன்” (வசனம் 21). அவர் நன்மை செய்ய விரும்பினாலும், தீமையானது அவரிடத்தில் எப்போதும் இருந்தது. அது அவரை ஒருக்காலும் தனித்திருக்க விடவில்லை (1 பேதுரு 5:8ஐக் காணவும்), ஆனால் அவர் செய்ய விரும்பியவற்றைச் செய்வதிலிருந்து அவரை விலக்கி வைத்திருந்தது (வசனங்கள் 18, 19).

அவர் கசப்பான போராட்டத்தில் தாம் பிடிப்பட்டிருப்பதாகக் கண்டார். ஒருபுறத்தில் அவரால், “உள்ளான மனுஷனுக்கேற்றபடி தேவனுடைய நியாயப் பிரமாணத்தின்மேல் பிரியமாயிருக்கிறேன்” என்று கூறமுடிந்தது (வசனம் 22). “உண்மையான” பவுல், சங்கீதக்காரருடன் சேர்ந்து, “உமது வேதத்தில் நான் எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறேன்! நான்முழுதும் அது என் தியானம்” என்று கூற முடிந்தது (சங்கீதம் 119:97).¹⁰

இன்னொரு புறத்தில் பவுல், “ஆகிலும் என் மனதின் பிரமாணத்துக்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிற வேறொரு பிரமாணத்தை என் அவயவங்களிலே [‘மாம்சத்தில்’] இருக்கக் காண்கிறேன்” என்று கூறினார் (ரோமர் 7:23அ). அவரது மனதின் (“உள்ளான மனுஷனின்”) “பிரமாணம்” (*nomos*) என்பது நன்மை செய்யவிரும்பும்படியான அவரது மனதில் “நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்ப நோக்காக” இருந்தது. அதற்கு எதிரிடையாக அவரது சரீரத்தின் அவயவங்களில் (புறம்பான மனுஷனில்) ஒரு “பிரமாணம்” இருந்தது. 23ம் வசனத்தின் முடிவிலும் 25ஆம் வசனத்திலும், இந்தப் “பிரமாணம்” “பாவப்பிரமாணம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.¹¹ அது தீமை செய்ய விரும்பும்படி “நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்பநோக்காக” உள்ளது. “நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்பநோக்கம்”தான் தீமை செய்ய விரும்புகிறது. 23ம் வசனத்தை நான் வாசிக்கையில், “நடமாடும் உள்நாட்டு யுத்தமாக இருந்தான்” என்று H. G. வெல்ஸ் என்பவரால் ஒரு மனிதனைப் பற்றிய விவரிப்பு என் நினைவுக்கு வருகிறது.¹²

இந்த உக்கிரமான யுத்தத்தின் விளைவு என்னவாக இருந்தது? பவுல், “அது என் அவயவங்களில் [புறம்பான மனுஷனில்] உண்டாயிருக்கிற பாவப்பிரமாணத்துக்கு என்னை [உள்ளான மனுஷனை]ச் சிறையாக்கிக் கொள்ளுகிறது” என்று கவலையுடன் கூறினார் (வசனம் 23ஆ). பவுல் (“உண்மையான” பவுல்), முற்றிலும் தோல்வியடைந்தவராக முழுவதும் சிறுமைப்பட்டவராக இருந்தார்! அவர் தமது சொந்த பலத்தின்மீது சார்ந்தவராக, பாவத்தின் கீழ்நோக்கிய இழுப்புக்கு ஈடுகொடுக்க இயலாதவராயிருந்தார்.

பேரழிவும் கதறுதலும் (வசனம் 24)

ரிச்சர்டு ரோஜர்ஸ் என்பவர் சித்தரித்தபடி, வேதாகமத்திலேயே மிகவும் கவலையான வார்த்தைகள் என்ற வகையில் தோல்வியின் பெரும்வேதனை, பவுலை இழுத்தது:¹³ “நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரணசரீரத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?” (வசனம் 24). “நிர்ப்பந்தம்” என்பது, “பரிதபிக்கத்தக்கது, நிர்ப்பந்தமானது, இடுக்கண் மிகுந்தது” என்று அர்த்தப்படும் *talaiporos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது.¹⁴ இது “கடின உழைப்பு மற்றும் இடர்ப்பாடுகள்” ஆகியவற்றினால் இளைப்படைந்திருத்தல் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.¹⁵ பவுல் முயற்சி செய்வதில் குறைபாடு என்பதினால் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. அவர் தம்மால் இயன்ற அளவு சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருந்தார் அவர் தாம் களைப்படையும்வரையில் செயல்பட்டிருந்தார். இருந்தபோதிலும், அவர் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பூரணமாகக் கைக்கொள்ள இயலாதவராக இருந்தார். அவர் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதிருந்தார்; அவர் பாவம் செய்தார். அவரது உணர்வுகளை NIV வேதாகமம் பின்வருவதுபோன்று விளக்கப்படுத்தியது: “What a terrible failure I am!”¹⁶ (“நான் எவ்வளவு தோல்வியடைந்தவனாக இருக்கிறேன்!”).

பவுல், “இந்த மரணசரீரத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?” என்று கதறுகையில் (வசனம் 24ஆ). நாம் அவரது பெரும்வருத்தத்தை உணர முடிகிறது. பவுல், “எது என்னை விடுதலையாக்கும்?” என்றல்ல ஆனால் “யார்?” என்றே கேட்டார் என்பதைக் கவனியுங்கள். அவர் தம்மை விடுதலையாக்குவதற்கு மேன்மையான ஒரு பிரமாணம் தேவையென்று கூறவில்லை; இந்தப் பகுதிமுழுவதிலும் அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் நெறிகளை உயர்வாகப் புகழ்ந்திருந்தார். “கடினமாக முயற்சிசெய்தல்” என்பதும் தீர்வாக இருக்கவில்லை; பவுல் தம்மால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறந்ததைச் செய்திருந்து தம்மால் முடிந்த அளவுக்குக் கடினமாக முயற்சி செய்திருந்தார், ஆனால் அவர் இன்னும் பாவத்தினால் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தார். அவரை “இந்த மரணசரீரத்தினின்று” விடுவிப்பதற்கு “யார்” - “யாரோ ஒருவர்” தேவைப்பட்டார்.

விளக்கவுரையாளர்கள், “இந்த மரணசரீரம்” என்ற சொற்றொடருக்கான தங்களின் விளக்கங்களில் மாறுபடுகின்றனர்.¹⁷ மரணசரீரத்தினின்று “விடுதலையாக்கப்பட்டிருத்தலின்” அவசியம் குறித்து, சிலர் பழங்காலக் கதையொன்றில், ஒரு அரசன் தான் பிடித்த அடிமைகளின் உடல்களில் இறந்து அழுகிய நிலையிலுள்ள உடல்களைக் கட்டிவைத்தது பற்றிய கதையை நினைவுகூருகின்றனர்.¹⁸ பவுல் தமது சரீரத்தின் அவயவங்களிலிருந்து “பாவப் பிரமாணம்” பற்றிப் பேசினார் என்பதை நினைவில் வைப்புகள் (வசனம் 23). இந்த “பிரமாணம்” (சீமை செய்யவேண்டும் என்று “நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்ப நோக்கு”) ஆவிக்குரிய மரணத்தை - தேவனிடத்தில் இருந்து பிரிந்திருத்தலை - மாத்திரமே விளைவிக்க முடிந்தது. இவ்வாறாகப் பவுல், “Who is there to rescue me out of this body doomed to death?” [“மரண அழிவுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட இந்த சரீரத்தினின்று யார் என்னை மீட்பார்?”] என்று கதறினார் (வசனம் 24ஆ; NEB).

கலவரமுட்டும் காட்சிகள் சிந்தைக்கு வருகின்றன: மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதர் காப்பாற்றப்படுதலுக்குக் கதறுகிறார், எரிந்துகொண்டிருக்கும் கட்டிடம் ஒன்றிலுள்ள ஒரு மனிதர் உதவிக்காக அலறுகிறார், சாவுக்கேதுவாகக்

காய்ப்பட்டுள்ள ஒரு மனிதர் நிம்மதிக்காகக் கெஞ்சுகிறார், புற்றுநோய் வந்த தால் இறந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதர் ஆறுதலுக்காக ஏங்குகிறார். இந்தச் சூழ்நிலைகளில் எதுவும், பாவத்தில் இழந்துபோகப்பட்டுள்ள மனிதரின் இருதயத்தை உலுக்கும் கதறுதலுக்கு ஒப்பிடப்பட முடியாது, அம்மனிதர் தமது இக்கட்டான நிலைபற்றி அறிந்திருக்கிறார், ஆனால் நம்பிக்கையின் ஆதாரமூலம் எதைப்பற்றியும் அறியாதிருக்கிறார்: “நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரணசரீரத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார் [யாரால் முடியும்]?” (வசனம் 24). இவ்விதமாகவே பவுல் “வேதாகமத்தின் மிகமோசமான செய்தியை” உச்சபட்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்.

மிகச்சிறந்த செய்தி (7:25)

நம்பிக்கை மறு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது

தமஸ்கு செல்லும் சாலையில் பவுல் இயேசுவை எதிர்கொண்டிராதிருந்தால், அவர் தமது கேள்விக்கு பதில் எதையும் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார் (வசனம் 24ஆ) - ஆனால், தேவனுக்கு நன்றி, அவர் இயேசுவை எதிர்கொண்டார். 25ம் வசனத்தில் பவுல் தமது சொந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், நாம் ஆழங்களிலிருந்து உயரங்களுக்குக் கடந்து செல்கிறோம், வேதாகமத்தின் மிகமோசமான செய்தியிலிருந்து மிகச்சிறந்த செய்திக்கு நகர்ந்து செல்கிறோம்: “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்!” மீண்டுமாகப், பவுல் தமது சிந்தனையைச் சுருக்கினார். விரிவாக்கப்பட்ட நிலையில் இந்தக்கூற்று, “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் [அவர் விடுதலையாக்குவார் என்பதால்] தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்” என்று வாசிக்கப்பட முடியும் (CJB; AB; NIV வேதாகமங்களைக் காணவும்). “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் [நாம் விடுவிக்கப்பட முடியும் என்பதால்] தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்” என்பது இதைக்கூறும் வேறொரு வழியாக உள்ளது (CEV; Phillips: NLT வேதாகமங்களைக் காணவும்). இந்த இரு விரிவாக்கங்களும் பின்வரும் ஒரே கருத்தை முன்வைக்கின்றன: ஆவிக்குரிய பேரழிவிலிருந்து விடுவிக்கப்பட, மனித குலத்தின் ஒரே நம்பிக்கை இயேசுகிறிஸ்து மூலமாகத் தேவனுக்குள் மட்டும் காணப்படுகிறது!¹⁹

பவுல் தமது வெற்றிகரமான வியப்பில் தாம் சிந்தையில் கொண்டிருந்த எல்லாவற்றையும் விளக்க நிற்கவில்லை; இதை அவர் 8ம் அதிகாரத்தில் செய்தார். இருப்பினும், அடுத்த அதிகாரத்தில் நமக்காகக் காத்திருக்கும் பெரிய விருந்தின் சுவையை நமக்குத் தர அவர் தவறவில்லை. பரட்டன் காஃப்மேன் என்பவர், “துதியின் இந்த பொங்குதலானது, மின்னல் தாக்கத்தைப் போன்று, இந்த அதிகாரத்தின் இருளுக்கு ஒளியூட்டுகிறது, மற்றும் இது எட்டாம் அதிகாரத்தில் பவுல் கூற இருந்தவற்றைப் பற்றிய விரைவான கண்ணோட்டம் ஒன்றை அனுமதிக்கிறது” என்று எழுதினார்.²⁰

சூழ்நிலை திரும்ப உரைக்கப்பட்டது

25ம் வசனத்தின் முதல் வாக்கியம், பவுலின் கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்புடைய உச்சக்காட்சியாகவும் இந்த அதிகாரத்தை முடிப்பதற்கான ஒரு நல்லவழியாகவும்

இருக்கும். ஆகையால், பவுலின் முடிவுரை வார்த்தைகளை வாசித்தல் என்பது திகைப்புக்குரியதாகவே உள்ளது: “ஆதலால் நானே [‘உண்மையான’ நானே] என் மனதினாலே [உள்ளான மனுஷன்] தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கும், மாம்சத்தினாலேயோ [புறம்பான மனுஷன்] பாவப்பிரமாணத்துக்கும் [திமை செய்ய விரும்பும்படி ‘நிலைநாட்டப்பட்ட விருப்பநோக்கு’] ஊழியஞ்செய்கிறேன்” (வசனம் 25ஆ). சில விளக்கவுரையாளர்கள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், இவ்வார்த்தைகள் “இவ்விடத்திற்கு ஏற்றவையல்ல” என்று கருதி, இவற்றை 24ம் வசனத்தின் முடிவுப்பகுதிக்கு மாற்றுகின்றனர் (Moffatt; Phillips ஆகிய வேதாகமங்களைக் காணவும்). “இருப்பினும், இவ்வசனப்பகுதியை இவ்வாறு மாற்றியமைப்பதற்கு கையெழுத்துப் பிரதியின் ஆதாரங்கள் எதுவும் இருப்பதில்லை.²¹ R. ஜான் ஸ்டாட் என்பவர் “25ம் வசனத்தின் பிற்பகுதியானது எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் பிடிவாதமாக அவ்விடத்திலே தானே உள்ளது, மற்றும் அதை அழிக்கவோ அல்லது நகர்த்தவோ நமக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை” என்று எழுதினார்.²²

பவுல், கிறிஸ்து இல்லாத நிலையில் தமது ஆவிக்குரிய நிலையின் பயனற்ற தன்மையைப் பற்றிய கடைசிக்கூற்றை ஏற்படுத்த மாத்திரம் விரும்பினார் என்பது உறுதி. அவர் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பூரணமாகக் கைக்கொள்ள விரும்பினார், ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் அவரது அடிப்படை இயல்பை மாற்றக்கூடாததாக இருந்தது. ஆகையால், நியாயப்பிரமாணம் அவரது அடிப்படை இயல்பை மாற்றக் கூடாததாக இருந்தது. ஆகையால், நியாயப்பிரமாணம் அவரை அவரிடத்திலிருந்து இரட்சிக்க முடியாததாக இருந்தது! அதுவே வேதாகமத்தின் “மிகமோசமான செய்தியாக” உள்ளது; அவரை - மற்றும் நம்மை - மீட்பதற்குக் கிறிஸ்து வந்தார் என்பது “மிகச்சிறந்த செய்தியாக” உள்ளது! இதை நாம், ரோமர் 8ன் மீதான நமது பாடத்தில் விளக்கமாகக் காண்போம்.

முடிவுரை

கிறிஸ்து இல்லாத நிலையில், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழிருக்கும் மனிதர் ஆவிக்குரிய வகையில் தோல்விக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் என்பதே ரோமர் 7:14-25ல் பவுலின் முதன்மைக் கருத்தாயிருந்தது. நியாயப்பிரமாணம் பரிசுத்தப்படுத்தவில்லை, அதைச் செய்ய இயலாததாக இருந்தது. அதுபோலவே, ஆண்டுகளினூடே பவுலின் வார்த்தைகள் பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் பாவிகள் ஆகியோரின் இருதயத்தை ஒன்றுபோலவே தொட்டுள்ளது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், “அவர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று நான் மிகச்சரியாக அறிகிறேன். அந்த விதமாகவே நானும் உணர்ந்திருக்கிறேன்!” என்று கூறியுள்ளனர்.

நாம் இந்தப் பாடத்தை முடிக்கும் இவ்வேளையில், “நமது வேத வசனப்பகுதியிலிருந்து நாம் தரவழைக்க வேண்டிய நடைமுறைப் பாடங்கள் யாவை?” என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒருசிலர், வாழ்வு நம்பிக்கையற்றது என்பதே முதன்மைப் பாடமாக உள்ளது என்று நினைக்கின்றனர். அவர்கள், “அப்போஸ்தலரான பவுலே இதைச் செய்ய முடியவில்லை என்றால், நான் அதை முயற்சிசெய்து பார்க்கக்கூட வேண்டியது ஏன்?” என்று நினைக்கின்றனர். அவர்கள் 25ம் வசனத்தின் முதற்பகுதியைத் தவறவிட்டு விட்டனர் என்பது உறுதி. கிறிஸ்து இல்லாத நிலையில் வாழ்வு நம்பிக்கையற்றது என்பது

உண்மையே - ஆனால் அவருக்குள் எல்லாம் சாத்தியமானதே (பிலிப்பியர் 4:13; மாற்கு 10:27ஐக் காணவும்)!

கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கான தங்கள் அரைமனதான முயற்சிகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு இவ்வசனப்பகுதியைப் பயன்படுத்துபவர்கள் உள்ளனர்:²³ “என்னை ஜெயித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பாவத்துடன் நான் போராடிக்கொண்டிருக்கிறேன்; ஆனால் பரவாயில்லை, ஏனெனில் பவுலும் அதே பிரச்சனையைக் கொண்டிருந்தார். அது பவுலுக்குப் போதிய அளவு நல்லதாக இருந்தது என்றால், எனக்கும் அது போதிய அளவுக்கு நல்லதாவே இருக்கிறது.” இதைப்போன்று நினைக்கும் மக்கள், நமது வேதவசனப்பகுதியிலுள்ள 24, 25 ஆகிய வசனங்களைப் புறக்கணிக்கின்றனர். தோல்வி என்பது பவுலுக்கு “போதிய அளவுக்கு நல்லதாக” இருக்கவில்லை. தோல்வியானது அவரைக் கர்த்தரிடமாகத் திரும்பச் செய்தது, அவரே பவுலுக்கு வெற்றியை அளித்தார் (ரோமர் 8:37ஐக் காணவும்).

வில்லியம் பார்க்ளே என்பவர், ரோமர் 7:14-25லிருந்து நாம் சேகரிக்க வேண்டிய மதிப்புள்ள பாடங்கள் பலவற்றைக் கருத்தாகத் தெரிவித்தார்:²⁴

- அறிவு மாத்திரம் போதுமானதல்ல. அறிவு முக்கியமானதாக உள்ளது (அறியாமையை ஊக்குவிக்க நாம் ஒருபோதும் விரும்ப மாட்டோம்); ஆனால், அறிவு என்பது தன்னில் தானே, பாவத்தினால் வியாதிப்பட்டுள்ள உலகத்தைக் குணமாக்க இயலாததாக உள்ளது. சிலர், “மக்கள் மிகச்சிறப்பாக அறியும்போது, அவர்கள் மிகச்சிறப்பாகச் செயல்படுவர்” என்று நம்புகின்றனர்; ஆனால் பவுலுக்கு அறிவுக்குறைவு என்ற பிரச்சனை இருக்கவில்லை. அவர் தாம் என்ன செய்ய வேண்டும், தாம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று அறிந்திருந்தார், ஆனால் அவரால் அதைச் செய்யமாட்டும் இயலாதிருந்தது.
- தீர்மானம் செய்தல் மாத்திரம் போதுமானதல்ல. மிக நன்றாகச் செயல்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்வதும் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்வதும் தவறு அல்ல, ஆனால் இது எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்த்து வைக்காது. சிலர், மக்கள் “போதிய அளவு கடினமாக முயற்சி செய்யாததே” அவர்கள் தோல்வியடைவதற்கான ஒரே காரணம் என்று நம்புகின்றனர். பவுல் நன்மை செய்ய விரும்பினார், மற்றும் அவர் நன்மை செய்யத் தம்மால் முடிந்த அளவுக்குக் கடினமாக முயற்சிசெய்தார் - இருப்பினும் அவர் தோல்விடைந்தார்.
- கண்டறிதல் மாத்திரம் என்பது செயல்விளைவற்றதாக உள்ளது. பவுல் “இந்த மரண சரீரத்திலிருந்து விடுதலையாவது” தமக்கு அவசியம் என்று அறிந்திருந்தார், ஆனால் அதைப்பற்றி அவரால் ஏதொன்றும் செய்ய இயலாதிருந்தது. சரியான கண்டுபிடிப்பு என்பது மாத்திரம் இருந்தபோது, அது மதிப்பற்றதாக இருந்தது; அவருக்கு குணமாக்குதல் தேவைப்பட்டது.²⁵

பவுலைப் போல நாம் பெரும் வருத்தத்தினால் நிறைந்திருக்கும்போது,

நம்பிக்கை உள்ளது! என்பதே ரோமர் 7:14-25ன் மிக முக்கியமான பாடமாக இருக்கிறது. நமது நம்பிக்கை கிறிஸ்துவின் மூலமாகத் தேவனுக்குள் காணப் படுகிறது! வேதாகமத்தின் மிகமோசமான செய்தியைத் தொடர்ந்து மிகச்சிறந்த செய்தி வந்தது என்பதை ஒருக்காலும் மறக்காதீர்கள்!

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பயன்படுத்தும்போது, உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு நீங்கள், பவுலுக்கு நம்பிக்கை அளித்தவருடன் எவ்வாறு ஒன்றாவது என்று கூற விரும்புவீர்கள் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27).

இந்தப் பாடமும் இதற்கு முந்திய பாடமும், ஒரே எடுத்துரைப்பின் இரு பாகங்களாக உள்ளன. நீங்கள் இப்பாடங்களைச் சுருக்கி இவற்றை “மனித இடர்ப்பாடு” என்ற தலைப்பில் ஒரே பாடமாக்க விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளலாம். அதற்கான ஒருங்கமைப்பு பின்வருமாறு:

- I. பிரச்சனை விளக்கப்படுதல் (7:14-25)
  - A. முதன்மை முரண்பாடு
  - B. மனிதகுலத்தின் நிலை
  - C. அர்த்தம் நிறைந்த ஒரு விளக்கம்
- II. வசனப்பகுதி ஆராயப்படுதல் (7:14-25)
  - A. ஒரு பாராட்டுரையும் ஒரு சூழ்நிலையும் (7:14)
  - B. குழப்பமும் அறிக்கையிடுதலும் (வசனங்கள் 15-17)
  - C. அறைகூவலும் அக்கறையும் (வசனங்கள் 18-20)
  - D. முடிவும் போராட்டமும் (வசனங்கள் 21-23)
  - E. ஒரு சுற்றுதலும் - நம்பிக்கையும் (வசனங்கள் 24, 25)

குறிப்புகள்

¹Quoted in Craig Brian Larson, ed., *Contemporary Illustrations for Preachers, Teachers, & Writers* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1996), 184. ²அர்க்கன்சாஸிலுள்ள ஜட்சோனியா என்னுமிடத்தின் ஜட்சோனியா கிறிஸ்துவின் சபையில் பிரசங்கிக்கப்பட்ட ஒரு பிரசங்கத்தில் கிளென் பேஸ் என்பவரால் மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டது, c. 2001. ³“செய்கிறது” அல்லது “நடைமுறைப்படுத்துகிறது” என்பதற்கு 15ம் வசனத்தில் மூன்று மாறுபட்ட கிரேக்க வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் சற்றே மாறுபட்ட அர்த்தம் கொண்டுள்ளன, ஆனால் அவைகள் ஏறக்குறைய ஒன்றிற்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ⁴நமது வேதவசனப்பகுதியானது அடிப்படையில் “இப்படியிருக்க” என்று அர்த்தப்படும் “ஆல்” என்பது பயன்படுத்தப்பட்ட முதல்தரமான நிபந்தனை வாக்கியங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. ⁵W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 274. ⁶Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2d ed., rev. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich (Chicago: University of Chicago Press, 1957), 559; James R. Edwards, *Romans*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers,

1992), 192. ⁷வேறொரு இடத்தில் பவுல், கிறிஸ்தவமற்ற சந்தர்ப்பப்பொருளுக்கு எதிரி டையாகக் கிறிஸ்தவச் சந்தர்ப்பப்பொருளில், உள்ளான/புறம்பான என்ற உருவகத்தைப் பயன்படுத்தினார் (2 கொரிந்தியர் 4:16; எபேசியர் 3:16) ஆகியவற்றைக் காணவும். ⁸J. W. MacGorman, “Romans 7 Once More,” *Southwestern Journal of Theology* (Fall 1976): 41. ⁹பிலிப்பியர் 2:13, தேவன் நமக்கு “விருப்பத்திலும் செய்கையிலும்” உதவ முடியும் என்று கூறுகிறது. ¹⁰ரோமர் 7:14-25 வசனப்பகுதி, பக்குவம் அடைந்த கிறிஸ்தவரின் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தைக் குறிக்கிறது என்று கூறுகிறவர்கள், கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் தேவனுடைய பிரமாணத்தின்மீது இப்படிப்பட்ட அன்பை ஒருக்காலும், வெளிப்படுத்தமாட்டார்கள் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். இருப்பினும் (பவுல் வாழ்ந்திருந்ததுபோன்று) மனச்சாட்சியுள்ள ஒரு யூதர் அதைச் செய்வார் மற்றும் அவரால் அதைச் செய்யக்கூடும்.

¹¹சிலர், 23ம் வசனத்தில் மூன்று மாறுபட்ட “பிரமாணங்களை” கண்டறிகின்றனர், ஆனால் முதலாவதும் மூன்றாவதும் ஆகிய இரண்டுமே, அவரது சரீரத்தின் “அவயவங்களில்” இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் அவைகள் இரண்டும் அனேகமாக ஒரே “பிரமாணத்தையே” குறிப்பிடுவதாயிருக்கலாம். ¹²Quoted in Halford E. Luccock, *Preaching Values in the Epistles of Paul*, vol. 1, *Romans and First Corinthians* (New York: Harper & Brothers, 1959), 45. ¹³Richard Rogers, *Paid in Full: A Commentary on Romans* (Lubbock, Tex.: Sunset Institute Press, 2002), 108. ¹⁴Bauer, 811. ¹⁵C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph Henry Thayer (Edinburgh: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 614. ¹⁶“Loser” (இழந்துபோனவர்) என்பது, இன்றைய நாட்களில் அமெரிக்கக் கலாச்சாரத்தில், தோல்வியடைந்துள்ள ஒரு நபரை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சிறுமையான வார்த்தையாக உள்ளது! ¹⁷இவ்வசனத்திலுள்ள “மரணம்” என்பது உடல்ரீதியான மரணத்தைக் குறிக்கிறது என்று சிலர் நம்புகின்றனர். ¹⁸F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 147. ¹⁹வசனம் 24ல் “இந்த மரண சரீரம்” என்பதை “சரீர மரணத்திற்காக ஆக்கினைத் தீர்ப்பிடப்பட்ட சரீரம்” என்று அர்த்தப்படுத்துகிறவர்கள், 7:25ன் முதல் பாகம் உடலுக்குரிய உயிர்த்தெழுதலைக் குறிக்கிறது என்று நினைக்கின்றனர் (ரோமர் 8:11; 1 கொரிந்தியர் 15:53-57ஐக் காணவும்). அனேகமாக 7:25அ பகுதி, இப்படிப்பட்ட வரையறைக்குள்ளான விளக்கத்துடன் சுருக்கப்படாதிருக்க வேண்டும் எனலாம். ²⁰James Burton Coffman, *Commentary on Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1973), 275.

²¹MacGorman, 34. ²²John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 214. ²³இந்தச் சிந்தனை பின்வரும் புத்தகத்தின் அடிப்படையிலானதாக உள்ளது: Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 246, and Jim Hylton, *Just Dying to Live* (Kalamazoo, Mich.: Master's Press, 1976), 78. ²⁴பின்தொடரும் குறிப்புகர்கள். (William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible Series [Philadelphia: Westminster Press, 1975], 100.) என்ற புத்தகத்திலிருந்து தழுவிமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. ²⁵ஜிம் மெக்கைகள் என்பவர், “நமது போதனை மற்றும் பிரசங்கித்தல் என்பவற்றின் மொத்தமும் ஒரு கண்டறிதலாக உள்ளது. இது முக்கியமானதாக இருந்தாலும், இது எல்லாவற்றிற்கும் முழுமையான பதிலாகிவிடாது. கண்டறியப்பட்ட புற்றுநோய், புற்றுநோயாகவே உள்ளது மற்றும் அதை அடையாளம் கண்டுகொள்ளுதல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றைச் செய்தல் அவசியம்” என்று குறிப்பிட்டார் (Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series [Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982], 228).